

Vec C-520/04

Konanie zažaté na návrh

Pirkko Marjatta Turpeinen

(návrh na zažatie prejudiciálneho konania podaný Korkein hallinto-oikeus)

„Voľný pohyb osôb – Daž z príjmov – Starobný dôchodok – Vyššie zdanenie dôchodcov s bydliskom v inom členskom štáte“

Návrhy prednesené 18. mája 2006 – generálny advokát P. Léger

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 9. novembra 2006

Abstrakt rozsudku

1. *Voľný pohyb osôb – Pracovníci – Ustanovenia Zmluvy – Osobná pôsobnosť*

(článok 39 ES)

2. *Občianstvo Európskej únie – Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov – Dažová právna úprava*

(článok 18 ES)

1. Osoby, ktoré vykonávali všetky svoje zárobkové činnosti v členskom štáte, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a využili právo na pobyt v inom členskom štáte až po tom, ako odišli do dôchodku, bez úmyslu v tomto štáte vykonávať pracovnú činnosť, sa nemôžu dovoliavať voľného pohybu zaručeného článkom 39 ES.

(pozri bod 16)

2. Článok 18 ES sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej daž z príjmu týkajúca sa starobného dôchodku vyplácaného inštitúciou dotknutého členského štátu osobe s bydliskom v inom členskom štáte presahuje v určitých prípadoch daž, ktorá by bola splatná, ak by táto osoba mala bydlisko v tomto prvom členskom štáte, keď tento dôchodok predstavuje celkové alebo takmer celkové príjmy tejto osoby.

Vnútroštátna právna úprava, ktorá znevýhodňuje určitých štátnych príslušníkov len z dôvodu, že vykonávali svoju slobodu pohybu a pobytu v inom členskom štáte, by takto spôsobovala nerovnosť zaobchádzania, ktorá je v rozpore so zásadami, na ktorých je založený štatút občana Únie, teda z právneho hľadiska so zabezpečením rovnakého zaobchádzania pri výkone slobody pohybu.

Je pravda, že v oblasti priamych daní sa rezidenti a nerezidenti v zásade nenachádzajú v porovnateľnej situácii. V rozsahu, v akom starobný dôchodok vyplatený dôchodcom nerezidentom v členskom štáte predstavuje celý alebo takmer celý ich príjem, sa títo nachádzajú, pokiaľ ide o daž z ich príjmov, objektívne v rovnakej situácii ako dôchodcovia, ktorí majú v tomto štáte bydlisko a dostávajú rovnaký starobný dôchodok.

(pozri body 22, 26, 31, 39 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 9. novembra 2006 (*)

„Voľný pohyb osôb – Dať z príjmov – Starobný dôchodok – Vyššie zdanenie dôchodcov s bydliskom v inom členskom štáte“

Vo veci C-520/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) z 20. decembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 22. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním:

Pirkko Marjatta Turpeinen,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits,

generálny advokát: P. Léger,

tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. marca 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pani Turpeinen, v zastúpení: K. Äimä, oikeustieteen lisensiaatti,
- fínska vláda, v zastúpení: T. Pynnä a E. Bygglin, splnomocnené zástupkyne,
- španielska vláda, v zastúpení: I. del Cuvillo Contreras a M. Muñoz Pérez, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,
- Komisia Európskych spoločností, M. Condou, G. Rozet a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 18 ES a 39 ES, ako aj smernice Rady 90/365/EHS z 28. júna 1990 o práve pobytu pre zamestnané osoby a samostatne

zárobkovo iné osoby po skončení ich pracovnej činnosti (Ú. v. ES L 180, s. 28; Mim. vyd. 20/001, s. 5).

2 Tento návrh bol predložený v rámci konania zažatého pani Turpeinen, fínskou štátnou príslušníčkou v dôchodku, v čase okolností veci samej s bydliskom v Španielsku, vo veci zdanenia starobného dôchodku vo Fínsku, ktorý jej vypláca fínska inštitúcia.

Konanie vo veci samej a právny rámec

3 Pani Turpeinen mala až do roku 1998 svoje bydlisko vo Fínsku a pracovala ako detská psychička vo fínskej verejnej službe. V roku 1998 odišla do predčasného dôchodku a presťahovala sa do Belgicka. V roku 1999, keď už bola v definitívnom dôchodku, sa presťahovala nastálo do Španielska.

4 Príjmy pani Turpeinen pozostávali z jediného starobného dôchodku, ktorý jej poskytovala Kuntien Eläkevakuutus (komunálna starobná poisťovňa). V zmysle dohody uzavretej medzi Fínskou republikou a Španielskym kráľovstvom v oblasti dvojitého zdanenia je tento starobný dôchodok, priznaný z dôvodu činnosti vo verejnom sektore, zdaniteľný len vo Fínsku.

5 Až do roku 2001 bola pani Turpeinen zdaňovaná na základe daňového režimu rezidentov, na ktorých sa daňová povinnosť vzťahuje v plnom rozsahu teda režimu, ktorý pokrýva všetky svetové príjmy platiteľ a dane. Tento režim upravuje progresívne zdanenie, podľa ktorého je na príjmy, ktoré predstavujú starobný dôchodok pani Turpeinen, uplatniteľná daňová sadzba 28,5 %.

6 V roku 2002, teda v daňovom roku, ktorého sa týka konanie vo veci samej, Uudenmaan verovirasto (daňové ústredie Uudenmaa) pani Turpeinen informovalo, že bude do budúcnosti podriadená režimu miestneho zdanenia, ktoré pokrýva len príjmy fínskeho pôvodu a ktorý sa uplatňuje na fínskych štátnych príslušníkov, ktorí nemajú bydlisko vo Fínsku počas obdobia troch za sebou nasledujúcich rokov, v súlade s článkami 9 a 11 fínskeho zákona o dani z príjmov (tuloverolaki, zákon č. 1535/1992). V rámci tohto režimu bol starobný dôchodok pani Turpeinen predmetom zrážok pri zdroji pri paušálnej sadzbe 35 % v zmysle článku 1 ods. 1, článku 2 ods. 1, článku 3 ods. 1 a článku 7 fínskeho zákona o zdanení príjmov a majetku daňovníkov, na ktorých sa miestne vzťahuje daňová povinnosť (lähdeverolaki, zákon č. 627/1978).

7 Keďže pani Turpeinen sa domnievala, že mala byť zdanená tak, ako by bola daňovníčkou na ktorú sa vzťahuje daňová povinnosť v plnom rozsahu vo Fínsku, teda progresívnym spôsobom, podala proti rozhodnutiu Uudenmaan verovirasto sťažnosť. Podľa nej v rámci Európskej únie, musí zostať zaobchádzanie s osobou nezmenené, keď je zaobchádzajúci subjekt rovnaký a všetky ostatné prvky okrem miesta bydliska sa nijak nezmenili. Keďže jej sťažnosť nebola úspešná, podala žalobu na Helsingin Hallinto-oikeus (Helsinský správny súd).

8 Keďže Hallinto-oikeus zamietol žalobu pani Turpeinen, tá podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Prejudiciálne otázky

9 Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) rozhodol konanie prerušiť a položil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Je potrebné vykladať článok 18 ES o práve občana Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov alebo článok 39 ES zabezpečujúci voľný pohyb pracovníkov v rámci Spoločenstva tak, že jeden z týchto článkov alebo aj oba bránia vnútroštátnym právnym predpisom, podľa ktorých v určitých prípadoch daňovníka, na ktorého

sa čiastočne vzťahuje daňová povinnosť v členskom štáte a ktorý sa zdržiava v zahraničí, zrazená pri zdroji vo vzťahu k starobnému dôchodku vyplácanému na základe verejnoprávneho pracovného vzťahu členským štátom, v ktorom je tento dôchodok zdaniteľný, presahuje v niektorých prípadoch daň, ktorú by tento daňovník musel platiť v tomto členskom štáte ako rezident, a teda ako daňovník, na ktorého sa daňová povinnosť vzťahuje v plnom rozsahu?

2. Je vhodné vykladať smernicu Rady [90/365] tak, že je v rozpore s takým vnútroštátnym právnym predpisom, ako je ten, ktorý je opísaný vyššie?“

O prejudiciálnych otázkach

10 Svojimi prejudiciálnymi otázkami sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sú články 18 ES a 39 ES, ako aj smernica 90/365 v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ako je tá vo veci samej, podľa ktorej daň zo starobného dôchodku vyplácaného v dotknutom členskom štáte osobe s bydliskom v inom členskom štáte presahuje v niektorých prípadoch daň, ktorá by bola splatná za predpokladu, že táto osoba by mala bydlisko v tomto prvom členskom štáte.

11 Na úvod je potrebné pripomenúť, že hoci v rámci súčasnej podoby práva Spoločenstva priame dane patria do právomoci členských štátov, tie však musia v každom prípade túto právomoc vykonávať v súlade s právom Spoločenstva, predovšetkým v súlade s ustanoveniami Zmluvy ES o slobode každého občana Európskej únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov (rozsudok z 12. júla 2005, Schempp, C-403/03, Zb. s. I-6421, bod 19 a citovaná judikatúra).

12 Za týchto okolností je na úvod potrebné overiť, či sú články 18 ES a 39 ES v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ako je tá, ktorej sa týka vec sama.

Články 18 ES a 39 ES

13 Článok 18 ES, ktorý všeobecným spôsobom formuluje právo každého občana Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov, nachádza svoj osobitný výraz, pokiaľ ide o voľný pohyb pracovníkov v článku 39 ES (pozri rozsudok z 26. novembra 2002, Oteiza Olazabal, C-100/01, Zb. s. I-10981, bod 26). Za týchto okolností je potrebné najprv overiť, či vec sama spadá do rámca pôsobnosti článku 39 ES.

14 Súdny dvor viackrát rozhodol, že ustanovenia Zmluvy o voľnom pohybe osôb majú štátnym príslušníkom Spoločenstva uňahčiť výkon všetkých povolaní na území Spoločenstva a vylučujú opatrenia, ktoré by mohli znevýhodniť príslušníkov Spoločenstva pri výkone hospodárskej činnosti na území iného členského štátu (rozsudky z 26. januára 1999, Terhoeve, C-18/95, Zb. s. I-345, bod 37; z 15. júna 2000, Seherer, C-302/98, Zb. s. I-4585, bod 32, a zo 17. marca 2005, Kranemann, C-109/04, Zb. s. I-2421, bod 25).

15 Vnútroštátne ustanovenia, ktoré bránia pracovníkovi so štátnou príslušnosťou členského štátu odísť zo svojej krajiny pôvodu s cieľom výkonu práva voľného pohybu alebo ho od odchodu odrádzajú, sú preto prekážkami tejto slobody, aj keď sa uplatňujú nezávisle na štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov (rozsudky Terhoeve, už citovaný, bod 39; Seherer, už citovaný, bod 33, a Kranemann, už citovaný, bod 26).

16 Ako však uviedol generálny advokát v bode 60 svojich návrhov, osoby, ktoré vykonávali všetky svoje zárobkové činnosti v členskom štáte, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a využili právo na pobyt v inom členskom štáte až po tom, ako odišli do dôchodku, bez úmyslu v tomto štáte vykonávať pracovnú činnosť, sa nemôžu dovoliavať slobodného pohybu zaručeného článkom 39 ES. Berúc do úvahy okolnosti veci samej, tak ako vyplývajú z návrhu na začatie prejudiciálneho

konania, sa zdá, že práve to je prípad pani Turpeinen.

17 Keže vec sama nespadá do pôsobnosti článku 39 ES, je potrebné sa vyjadriť k uplatniteľnosti článku 18 ES.

18 Podľa judikatúry Súdneho dvora je poslaním štatútu občana Únie byť základným štatútom štátnych príslušníkov členských štátov, ktorý umožňuje tým štátnym príslušníkom, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii, aby sa s nimi v rozsahu vecnej pôsobnosti Zmluvy bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť a bez toho, aby boli dotknuté výnimky výslovne stanovené v tejto súvislosti, z právneho hľadiska zaobchádzalo rovnako (pozri najmä rozsudky z 20. septembra 2001, Grzelczyk, C-184/99, Zb. s. I-6193, bod 31, a z 29. apríla 2004, Pusa, C-224/02, Zb. s. I-5763, bod 16).

19 Medzi situácie, ktoré spadajú do oblasti uplatňovania práva Spoločenstva, patria prípady, ktoré sa týkajú uplatňovania základných slobôd zaručených Zmluvou a najmä prípady uplatňovania slobody pohybu a pobytu na území členských štátov podľa článku 18 ES (pozri najmä rozsudky Grzelczyk, už citovaný, bod 33, a Pusa, už citovaný, bod 17).

20 Keže s občanom Únie sa musí v každom členskom štáte z právneho hľadiska zaobchádzať rovnako, ako sa zaobchádza so štátnym príslušníkom uvedených členských štátov, ktorí sa ocitnú v rovnakej situácii, odporovalo by právu voľného pohybu, keby sa občanovi v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom, zaobchádzalo menej priaznivo ako v prípade, že by nevyužil možnosti ponúkané Zmluvou vo vzťahu k voľnému pohybu (rozsudky z 11. júla 2002, D'Hoop, C-224/98, Zb. s. I-6191, bod 30, a Pusa, už citovaný, bod 18).

21 Tieto možnosti, by nemohli mať plný účinok, ak by štátneho príslušníka členského štátu mohli od ich využitia odradiť prekážky jeho pobytu v prijímajúcom členskom štáte kladené právnou úpravou krajiny pôvodu, ktorá penalizuje skutočnosť, že tieto možnosti realizoval (rozsudok Pusa, už citovaný, bod 19).

22 Vnútroštátna právna úprava, ktorá znevýhodňuje určitých štátnych príslušníkov len z dôvodu, že vykonávali svoju slobodu pohybu a pobytu v inom členskom štáte, by takto spôsobovala nerovnosť zaobchádzania, ktorá je v rozpore so zásadami, na ktorých je založený štatút občana Únie, teda so zabezpečením rovnakého zaobchádzania z právneho hľadiska pri výkone slobody pohybu (rozsudok Pusa, už citovaný, bod 20).

23 Keže pani Turpeinen využila práva na voľný pohyb a pobyt vyplývajúce z článku 18 ods. 1 ES, môže sa dovoliavať tohto ustanovenia proti svojej krajine pôvodu.

24 Je nepochybné, že fínska právna úprava, ktorej sa týka vec sama, zaviedla v určitých prípadoch medzi fínskymi štátnymi príslušníkmi, ktorí majú naďalej bydlisko vo Fínsku, a fínskymi štátnymi príslušníkmi, ktorí sa stali rezidentmi v inom členskom štáte, rozdiel v zaobchádzaní, ktorý je pre druhú uvedenú skupinu nevýhodný len z dôvodu, že uplatnili svoje právo na voľný pohyb.

25 Pokiaľ totiž progresívna daňová sadzba uplatniteľná na dôchodcov, ktorí sú rezidentmi, zostáva podľa hrubej sumy starobného dôchodku vyplácaného fínskym verejným subjektom nižšia ako paušálna sadzba 35 % uplatniteľná na dôchodcov nerezidentov, dôchodcovia, ktorí viac ako tri za sebou nasledujúce roky majú bydlisko v inom členskom štáte a poberajú rovnaký dôchodok, musia znášať ťažšie daňové bremeno.

26 V oblasti priamych daní Súdny dvor už rozhodol, že rezidenti a nerezidenti sa v zásade nenachádzajú v porovnateľnej situácii (rozsudok zo 14. februára 1995, Schumacker, C-279/93,

Zb. s. I?225, bod 31).

27 ?o sa týka dane z príjmov, Súdny dvor rozhodol, že situácia rezidentov je iná ako situácia nerezidentov, lebo ?ažisko príjmov rezidentov je spravidla v štáte ich bydliska. Okrem toho má tento štát vo všeobecnosti k dispozícii všetky potrebné informácie na posúdenie celkovej da?ovej spôsobilosti da?ovníka, berúc do úvahy jeho osobnú a rodinnú situáciu (rozsudky Schumacker, už citovaný, bod 33, a z 5. júla 2005, D., C?376/03, Zb. s. I?5821, bod 27).

28 Súdny dvor však tiež uznal, že ak da?ovník, ktorý je nerezidentom – zamestnaným alebo samostatne zárobkovo ?inným, dostáva celý alebo takmer celý svoj príjem v štáte, v ktorom vykonáva svoju zárobkovú ?innos?, nachádza sa, pokia? ide o da? z jeho príjmov, v objektívne rovnakej situácii ako rezident tohto štátu, ktorý tam vykonáva rovnakú ?innos?. Obaja sú zdanení len v tomto ?lenskom štáte a ich da?ový základ je rovnaký (rozsudok z 11. augusta 1995, Wielockx, C?80/94, Zb. s. I?2493, bod 20).

29 Toto odôvodnenie sa *mutatis mutandis* uplat?uje v situácii, ako je tá, ktorej sa týka vec sama, ke? zdaniteľné príjmy tvoria starobný dôchodok.

30 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 74 svojich návrhov, fínska da?ová právna úprava stanovuje, že starobné dôchodky, ako je ten, ktorý je vyplácaný pani Turpeinen, sú zdanené, pokia? ide o da?ovníkov rezidentov, ako ktorýko?vek príjem pochádzajúci priamo z hospodárskej ?innosti s uplatnením progresívnej sadzby a zníženia základu dane tak, aby sa zoh?adnila da?ová spôsobilos? da?ovníka, ako aj jeho osobná a rodinná situácia.

31 Je preto potrebné konštatova?, že v rozsahu, v akom starobný dôchodok vyplatený vo Fínsku predstavuje celý alebo takmer celý ich príjem, nachádzajú sa dôchodcovia nerezidenti, ako je pani Turpeinen, pokia? ide i da? z ich príjmov, objektívne v rovnakej situácii ako dôchodcovia, ktorí majú vo Fínsku bydlisko a dostávajú rovnaký starobný dôchodok.

32 Rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z právnej úpravy, ako je tá vo veci samej, môže byť odôvodnené iba vtedy, ak sa zakladá na objektívnych h?adiskách, ktoré sú primerané legitímnemu cie?u sledovanému vnútroštátnym právom (pozri v tomto zmysle rozsudok Pusa, už citovaný, bod 20).

33 Žiadne z tvrdení fínskej vlády pred Súdnym dvorom predložených s cie?om odôvodni? rozdielne zaobchádzanie vo veci samej nemožno prija?.

34 Ako uvádza generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, ciele zjednodušenia a jasnosti fínskeho da?ového režimu pre da?ovníkov nerezidentov možno dosiahnu? opatreniami, ktoré vo?ný pohyb ob?anov Únie obmedzujú menej ako zdanenie, ktoré sa môže v ur?itých prípadoch ukáza? ako vyššie než zdanenie, ktoré sa uplat?uje na da?ovníkov rezidentov, ktorí majú rovnaké príjmy.

35 Pokia? ide o údajné ?ažkosti s vyberaním kone?ných daní da?ovníkov nerezidentov, je na mieste uvies?, že da?ový režim, ktorého sa týka vec sama, ide nad rámec toho, ?o je potrebné na zabezpe?enie efektívneho vyberania daní.

36 V tejto súvislosti je potrebné pripomenú?, že smernica Rady 77/799/EHS z 19. decembra 1977 o vzájomnej pomoci príslušných úradov ?lenských štátov v oblasti priamych daní (Ú. v. ES L 336, s. 15; Mim. vyd. 09/001, s. 63) umož?uje ?lenskému štátu získa? od príslušných orgánov iného ?lenského štátu všetky informácie, ktoré mu môžu umožni? správne ur?enie dane z príjmu, a všetky informácie, ktoré považuje za potrebné na posúdenie presnej sumy dane z príjmu dlžnej osobou zodpovednou za zaplatenie dane podľa právnej úpravy, ktorú uplat?uje (rozsudok z 26.

júna 2003, Skandia a Ramstedt, C-422/01, Zb. s. I-6817, bod 42 a citovaná judikatúra).

37 Okrem toho v zmysle smernice Rady 76/308/EHS z 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení (Ú. v. ES L 73, s. 18; Mim. vyd. 02/001, s. 44) v znení vyplývajúcom zo smernice Rady 2001/44/ES z 15. júna 2001 (Ú. v. ES L 175, s. 17; Mim. vyd. 02/012 s. 27) môže členský štát požiadať o pomoc iný členský štát, pokiaľ ide o vymáhanie dane z príjmu dlžnej daovníkom s bydliskom v tomto inom členskom štáte.

38 Okrem toho fínska vláda na pojednávaní potvrdila, že od 1. januára 2006 bol dotknutý daňový režim zmenený tak, že starobný dôchodok osoby, na ktorú sa čiastočne vzťahuje daňová povinnosť, je zdanený rovnako ako dôchodok osoby, na ktorú sa vo Fínsku daňová povinnosť vzťahuje v plnom rozsahu, teda podľa progresívnej sadzby s rovnakými zníženiami základu dane a podľa rovnakého postupu týkajúceho sa daňového priznania. Toto riešenie je podľa tejto vlády založené na praktických úvahách, ako aj na politickej voľbe zmiernenia zdanenia osôb, ktoré poberajú skromný dôchodok.

39 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na položené otázky odpovedať, že článok 18 ES sa má vykladať v tom zmysle, že je v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, podľa ktorej daň z príjmu týkajúca sa starobného dôchodku vyplácaného inštitúciou dotknutého členského štátu osobe s bydliskom v inom členskom štáte presahuje v určitých prípadoch daň, ktorá by bola splatná, ak by táto osoba mala bydlisko v tomto prvom členskom štáte, keď tento dôchodok predstavuje celkové alebo takmer celkové príjmy tejto osoby.

40 Za týchto okolností nie je potrebné rozhodnúť o výklade smernice 90/365.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 18 ES sa má vykladať v tom zmysle, že je v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, podľa ktorej daň z príjmu týkajúca sa starobného dôchodku vyplácaného inštitúciou dotknutého členského štátu osobe s bydliskom v inom členskom štáte presahuje v určitých prípadoch daň, ktorá by bola splatná, ak by táto osoba mala bydlisko v tomto prvom členskom štáte, keď dôchodok predstavuje celkové alebo takmer celkové príjmy tejto osoby.

Podpisy

* Jazyk konania: fínčina.